

Forrás

11. évf. 10. szám
2014. dec. 14.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

Adventi üzenet

„Figyelmetekbe ajánlom, testvérek, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek. Elfogadtátok, és szilárdan kitarotok benne.” (1Kor 15.1)

Pál Apostol a korintusi hívekhez írt leveleinek szavai jól kifejezik azt a gondolatot, amit szeretnék megosztani veletek most, advent végén, karácsony előtt. Az evangélium szó első jelentése örömhír. Örömhír, ami eljutott hozzánk, amit elfogadtunk, és amiben ki is akarunk tartani Isten segítségével. Sok arca van ennek az örömnak. Megvan az adventi időszak csendes Jézusra figyelő idejében és a karácsony felhőtlen örömeiben is. Mert bizony van különbség az ünnepre várakozás és az ünnep között. Az advent öröme csendes bizalommal teli öröm, a felkészülés ideje. Ezt a felkészülési időt élték meg a Jézus Krisztus születése előtti nemzedékek, és ezt a felkészülési időt éljük meg mi is, akik Jézus Krisztus második eljövételét várjuk. Ezzel kezdődik mind a négy evangélium is, amelyek a maguk módján egyszerre fejezik ki Jézus Krisztus születésének történelmi voltát és a Megváltó születése miatti új történelmi korszak különlegességét. Az Isten országára várakozó hívő ember bizalma szilárd bizalom, hiszen Isten nagy tetteiből és emberszeretetéből forrásozik. A karácsony öröme annak a megélése, hogy Isten maga tevékenykedik a történelemben, közösséget vállal az általa megteremtett emberrel. Szabadulást hoz az embernek a bűn és a halál rabságából. Karácsonykor ugyanis nem általában ünnepeljük a szü-

letést, az életet, hanem Jézus Krisztusnak, az Istenembernek a születését, aki a történelem adott idejében a világ adott pontján megszületett. Az örök Ige, a Szentháromság második személye emberré lett, és az Ő személyében szoros egység jött létre az Ő Isteni és a mi emberi természetünk között. Közösséget vállalt velünk, teljesen része lett a mi életünknek. Karácsony csodálatos ünnep, hiszen benne van az Isten és ember között az ember bűne miatt megromlott kapcsolat helyreállítása.

Az evangéliumokban Krisztus születésének leírása a művek elején található. A kronológia mellett ez fontos üzenetet is hordoz. Jézus Krisztus születésének ünnepe a mi számunkra is nemcsak az adventi időszak végét jelentheti, hanem valaminek a kezdetét is. Nem valamiféle olyan esemény, amely után a hétköznapi soka-sága következik, hanem olyan ünnep, aminek a fénye új megvilágításba tudja helyezni egész életünket.

Kívánom minden kedves testvérnek, hogy karácsony üzenete jusson el mindannyiunk szívéhez. Ragyogja be egész életünket, annak minden pillanatát, hogy Istenbe vetett bizalommal és örömmel tudjunk életünkkel tanúságot tenni hitünkről Isten- és emberszeretetünkről, hogy bizalommal várjuk Istenünknek, Jézus Krisztusnak második eljövételét.

Dicsérettessék a Jézus Krisztus!

Péter atya

Kinyílik a mennyország ajtaja

A nyolcadikos irodalomórán, amikor Babits költészet a téma, a gyerekeknek be szoktam vinni azt a hanganyagot, amelyen Babits Mihály, a Nyugat költőfejedelme maga mondja el saját versét egy nehezen hallható, közel 80 éves felvételen. Ez a vers egy csodálatos remekmű, a Cigány a siralomházban, amely arról szól, hogy korunkban annyira sok a szegény, olyan nagy a szomorúság, hogy talán nincs is értelme a költészetnek: „*Szomorú világ ez! s a vers oly riadva muzsikál, mint cigány a siralomházban. Hess, hess, ti sok verdeső, zümmögő, fényes bogár!*” A nyomorúság az évszázados távlatból mit sem változott, most is jelen van az utcákon, a munkahelyeken, az otthonokban. Rengeteg ember él hajléktalanul, munka nélkül, kiszolgáltatva másoknak, szeretetlenül, darabokra hullott családokban. A költészet vigasztaló hangja már rég nem ér el hozzájuk, és csak remélni tudjuk, hogy azért nekik is hoz örömet az ünnep, amit mi annyira várunk. Hoznia kell, hiszen a betlehemi Kisdéd hozzájuk érkezett. Mert meg lehet-e fedkezni a betlehemi istálló szegénységéről? Karácsonykor a fenyőfák pompája, a díszek ragyogása, a kedves énekek romantikus idillé tompítják a Jászol meghökkentő egyszerűségét, de

nem felejthetjük el, hogy amit látunk, az szükségszállása volt a zárt ajtóba ütköző Máriának és Józsefnek, és a születésről szóló örömhírt legelőször a szegény pásztorokkal tudatták az angyalok. Talán nem véletlen, hogy a betlehemi körülményekből kiindulva a legszebb karácsonyi történetek a szegénységgel kapcsolatosak. Andersen Kis gyufaárus lánykája, Jókai Melyiket a kilenc közül? című elbeszélése, a Nyomorultak Jean Valjean-Cosette találkozása vagy Dickens Karácsonyi éneke mind arról szól, hogy karácsony a legreménytelenebbnek, legsötétebbnek tűnő életben is tud fényt gyűjtani, át tud hatolni a hétköznapi nehézségek kódén. Aztán ez a fény tovább világít a szívekben, a legboldogabb pillanatok emlékeit őrzik, és erőt adnak akár egy életen át. Olvastam egyszer, hogy amikor az ember boldog, akkor az a töredék idő - néhány másodperc, perc vagy óra - kis ízelítő a mennyország végtelen boldogságából. Ezt gondolom karácsonyról is. Ilyenkor egy pillanatra rés nyílik a mennyország ajtaján, és bepillantva rajta - függetlenül attól, hogy szegények vagyunk-e vagy gazdagok - háttérbe szorulnak a napi gondok, és megláthatjuk Isten végtelen szeretetét.

G. Á.

Aki szépen énekel...

Amikor imádkozunk, Istennel beszélgetünk. Amikor Istennel beszélgetünk, akkor viszont csak Őrá figyelünk. Mindent és mindenkit kizárva csak neki tárjuk ki szívünket. Ez már istenkapcsolat. S ugyanezt kell, hogy tegyünk éneklésnél is, hiszen aki szent éneket énekel, kétszeresen imádkozik. Amikor pedig éneklünk, nem szótagokat szólaltatunk meg bizonyos hangmagasságokban, hanem az előre megírt szövegű imát tesszük magasztosabbá a szent dallamok által. Ezért, hogy énekünk valóban ima lehessen, mai írásunkban ismerkedjünk meg közelebről az *Ó, bezárult Édenünk* kezdetű adventi énekünkkel!

Már a cím sokat sejtető: bezárult az

Édenkert. Kiűzettünk onnan, hiszen megszegtuk azt az egy parancsot, amit kaptunk Istentől. S ami ezek után következett, egyenes következménye az első bűnnek: munka a megélhetésért (ellentétben a Paradicsommal, ahol mindene megvolt az első emberpárnak), szülési fájdalmak, szenvedések, betegségek, további bűnök s végül a halál.

Bűnös állapotunkban nincs mit tenni: kérni kell a Teremtőt, hogy szabadítson meg minket vétkeinktől. Egyedül Isten üdvözíthet...

Ámde kezeink bilincsben, lelkünk pedig vétkeink súlyától szenved. Ilyenkor jussanak eszünkbe a szoltárszavai: „*Te vagy Istenem, bizodalمام, Uram, te vagy reményem ifjúságom óta...*” (Zsolt 71, 5)

„Amikor gyermek voltam...”

„Amikor gyermek voltam, úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy éreztem, mint a gyermek, úgy gondolkoztam, mint a gyermek” – írja Szent Pál apostol.

Amikor gyermek voltam, nem értettem, miért prédikálja a plébános úr, hogy a húsvét a legnagyobb ünnep. Nekem a karácsony a legnagyobb, a húsvét sehol se volt ahhoz képest.

A fenyő illata, a fa körüli játékok, az ünnepet követő karácsonyi szünet, amikor volt is idő a frissen kapott játékokkal játszani.

Ilyenkor jöttek el a nagymamák is vendégségbe, lehetett nekik dicsekedni, ki mit kapott ajándékba.

Esténként világítottak az ablakokon keresztül a fényfűzerek.

Várakozni sem szerettem, türelmetlenül számoltam, hány nap van a szentestéig. A szenteste volt a karácsony, az éjféle mise különlegességével, ahol már előre tudtuk, hogy mit fog prédikálni a plébános úr, mert tavaly is azt mondta.

Élveztük, hogy bennfentesnek érezhettük magunkat, ha „*boldog karácsonyt*” kívánhattunk a „*kellemes ünnepeket*” helyett, mert ugyebár kellemes a lábvíz – szoktuk mondogatni.

Nem szerettem az adventet. Lila minist-

ránruhában kellett ministrálni, ami ugyebár az Újpest színe volt. Bezzeg az évközi vasárnapok zöld színe, ami minden fradista szívét melengeti! – Abban büszkén ministráltam.

„Amikor pedig férfivá lettem, felhagytam azokkal a dolgokkal, amelyek gyermekhez valók” – folytatja Szent Pál. Kezdtem megérteni a várakozás jelentőségét, a visszafogottságát, a csöndét, amikor rendet rakunk magunkban. Minden vendégjárást rendrakás előz meg a vendéget fogadó lakásában. A vendég úgy érzi majd magát, amilyen rendet raktunk a lakásban vagy magunkban. Helyet készítünk neki, hellyel kínáljuk.

A karácsony igazi örömét akkor tudtam átélni, ha volt idő a csöndre, ha volt idő lelkileg készülni. Az ilyenkor szokásos ajándékozás is átértelmeződik. Örömmünkben örömet okozni egymásnak. Mosolyunkat gyermekeink csillogó szemű mosolya tükrözi vissza. Ahogy együtt örültünk minden alkalommal, amikor egy kistestvérke született, most együtt örülünk testvérünk, a Megváltó születésének.

És most, felnőttként csöndben megértve, hogy a karácsonynak mégiscsak a húsvét ad értelmet. Kerkovits G.

S egyszerre a remény testem ölt és a hit szárnyra kap: jön Krisztus, kit vár a föld, jön az Úr, a végtelen, a háromszor Szent megjelen...

Krisztus azért lett emberré, hogy bilincsbbe vert kezeinket megszabadítsa a megköttöttségtől, ellentétben a sátánnal, aki nem akarja, hogy szabadok legyünk. A megbilincselte embert sokkal könnyebb vezetni... a kárhozát felé! A sátán által megköttözött ember pedig gyakran vak. S a lelki vakságban élők nem látják a Fényt sem... Fülükbe pedig ólmot öntött a sátán, hogy Isten hangját se hallják meg...

De Krisztus minden ember számára meg akarja hozni az üdvösséget. Ő – amint egy másik énekünkben imádkozzuk – betegért (vagyis értünk) betegült, hiszen mind-

nyájunkat egyformán szeret. Képes arra, hogy a sátán által lebilincselte embert megszabadítsa, illetve fülét ismét nyitottá tegye az Isteni lge befogadására.

Vegyük hát észre, ha bilincsbbe a kezünk! Kérjük Krisztust, mutassa meg számunkra, mi az, ami elválaszt tőle. Mert mi gyakran észre se vesszük Istentől eltávolító, bűnös szokásainkat! Segítsen bennünket Isten, hogy teljes életünket át tudjuk adni neki! Így leszünk valóban a Szentlélek temploma, a bűnöktől megtisztított templom, melyben Isten lakást vesz magának, s ki nem költözik onnan soha.

Törekedjünk a szeretetre!

Szalai Péter

Van egy hely, ahol a szív békét lel...

Oltáregyleti lelkínap

Tavaly novemberben Érden voltunk a ciszterci nővéreknél, és annyira jó volt, hogy idén is együtt akartunk tölteni egy napot, csak magunkban-magunknak. Óbudára mentünk a Szűz Mária Társasága Nővérek Rendházába Judit nővérhez, hogy vezessen minket egy napon át, hogy egy kicsit elcsendesedjünk, megálljunk, megpihenjünk. Nem is számítottunk rá, hogy nevetni is ennyit fogunk... :)

Nagyon nagy öröm volt számomra, hogy majdnem mindannyian el tudtuk jönni.

A délelőtti elmélkedésben az Ószövetség tükrében hallottunk az oltárról. Hisz miről is beszéljen nekünk - Oltáregyletnek - a nővér? Arról, hogy mit is jelent, hogy egy Oltáregylet tagjai vagyunk. A próféták által olyan szemszögből mutatott rá Judit nővér az oltár jelentőségére, amelyből még eddig nem szemléltük. Hogy miért kellett faragatlan kőnek lennie az ószövetségi oltárnak, hogy miért 12 szikladarabból építette fel Illés próféta az oltárt Baál papjaival szemben. És elvezetett minket az újszövetségi oltárképig, ahol a főpap, az oltár és az

áldozat egy és ugyan az, Jézus Krisztus.

Egy jókedvű hangulatban elköltött ebéd után csodálatos érzés volt az Oltáriszentség előtt eltölteni egy elcsendesedett órát. Csak lenni, ott lenni, és hagyni, hogy átöleljen minket, hogy formálja a szívünket. És az egyik idős nővér fel-felzendülő éneke csak tovább emelte, nyitotta szívünket a hűvös, de mégis simogató csendben.

Nem tudom, ki hogy volt vele, de nekem csak másnap érkezett meg a lelkem magam után.

BHE

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Dec. 14.	Iz 61,1-2a.10-11	1Tessz 5,16-24	Jn 1,6-8.19-28
Dec. 21.	2Sám 7,1-5.8b-11.16	Róm 16,25-27	Lk 1,26-38
Dec. 25.	Iz 52,7-10	Zsid 1,1-6	Jn 1,1-18
Dec.26.	ApCsel 6,8-10; 7,54-59		Mt 10,17-22
Dec 28.	Ter 15,1-6; 21,1-3	Zsid 11,8.11-12.17-19	Lk 2,22-40
Jan. 1.	Szám 6, 22--27	Gal 4, 4-7	Lk 2, 16-21
Jan. 8.	Sir 24, 1-4; 12-16	Ef 1, 3-6. 15-18	Jn 1, 1-18

...Mert nem csak egy információ a sok közül...

Hanem a felgyorsult, mindig mindenhoza rohanó világunkban, az információk tenge-
rében az egyetlen üzenetet a sok közül.
Vegyük észre az immár kétezer éves üze-
netet, melyre a világ több millió éven ke-
resztül várt teremtése óta. Az üzenet egy
megismételhetetlenül kivételes éjszakán,
egy világtól távollévő kis falú istállójában,
a kisgyermek életre jövő kis hangján - egy
feltörő sírással úgy hangzott, mint egy kér-
dés: „Íme, itt vagyok! Rám vártatok?” Te-
gyük fel a kérdést: hányszor vettük észre
ezt az üzenetet életünkben? A válaszunk
benne van megélt cselekedeteinkben!

A csecsemőt üzenete a szeretet. Szeret-
tet, amely lelkünk törekvése a jó felé. Tö-
rekvés arra, hogy embertársainkat fizikai
valóságukban felebarátunknak tekintsük,
az embert – mely teremtése által Isten ha-
sonmása. Megtanítani gyermekeinknek
cselekedeteink által tudjuk, mikor idős
szüleinkről, rászoruló, nélkülöző embertár-
sainkról gondoskodunk. E szeretetet csa-
ládunkban tudtuk megtanulni és megtaní-
tani gyermekeinknek.

Tegyük fel a kérdést: hányszor adtuk át
a szeretet üzenetet mindazoknak – akik
sorsa, a mi gondoskodásunktól függ vagy
függött? A választ eddigi cselekedeteink
adták meg!

A családban a nő és a férfi egymást kie-
gészítő cselekedetével valósítja meg a föl-
dön a természettörvényt – az egységben
vállnak teljessé. A XXI. századi kihívások
egyik sarkalatos kérdése, hogy a nő (az
édesanya) és a férfi (az édesapa) közötti
természettörvényen alapuló család alap-
vető érték marad-e. Házasság és család!
Mert azzal tisztába kell lennie minden idő-
ben, minden társadalomnak, minden ideo-
lógiában, hogy család és gyermek nélkül
nincs jövő és nincs remény. A remény csak
akkor teljeseedik be, ha követjük cseleke-
deteinkkel a názáreti éjszaka családjának
életpéldáját. A Szent Család válasza a
gyermek Jézus! Mert az emberiség létbe-
hívása óta, az Isten képmására teremtett
embert csak a világra született gyermek
tudta megváltani, aki isten-emberi mivoltá-
ban vállalta a küldetést, a megváltás betel-
jesedését.

Tegyük fel a kérdést: az általunk átadott
mindennapi üzeneteink cselekedetei – tud-
ták-e közvetíteni hétköznapi mivoltában
mindazt, amit azon a megismételhetetlen
éjszakán a Gyermekek üzent számunkra, a
szeretet üzenetében? A választ önmagad-
ban, lelkiismereted szava által tudod csak
megtalálni!

Tudom, nehéz és mélyérzelmű gondola-
tok mindezek, melyet a Názáreti Jézus szü-
letésének éjszakája közvetített az ember
számára. E kérdésre – a szeretet gyakorlá-
sára, a család, a szülő és gyermek kapcso-
latára, környezetünkkel való kapcsolatunkra
rohanó világunkban mindig nehéz megadni
az erkölcsi értékeink szerinti választ.

A kérdésre a választ nap mint nap csele-
kedetünkkel kell megadnunk, hogy ne ma-
radjon kérdés, hanem legyen cselekvő vá-
lasz: „Igen! Rád vártunk!”

2014. karácsonyán kívánom, minden
családban vagy egyedül élő embertár-
sunkban ott legyen e megszületett csecse-
mő üzenete: a szeretet! Lányi István

NAPTÁR

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik, hétköznap kedden és pénteken este 6-kor
- Tanítási időben a hónap első hétfőjén reggel 8-kor diákmise lesz a templomban.
- Kedden este szentségimádás van a templomban egyházközségünkért és hazánkért.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián.
- A gyerekkórus próbái péntekenként 17 órakor kezdődnek a plébánián
- Fogadóórák időpontjai: hétfő: 15–18.30; kedd: 16–17.30; péntek: 16–17.30
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**

A róraték időpontjai: kedd és péntek: 6.00 (a róraték után a híveket reggelivel várjuk a plébánián)

A karácsonyi ünnepi miserend a következő lesz:

- december 24.: du.5 órakor pásztorjáték, utána a Népdalkör ünnepi műsora Éjfélkor szentmise.
- december 25.: 8-kor és 9.30-kor Ünnepi szentmise
- december 26.: 9.30-kor szentmise
- december 31.: 19.00-kor Hálaadó szentmise
- január 1.: 9.30-kor Ünnepi szentmise

Bibliai rejtvény

Kié a prófécia?

Az alábbi idézetek egy-egy prófétától származnak. Hol találhatók ezek a jövődölések? Segítségként megadtuk a szentírási helyét is.

1. „Csakhamar eljön templomába az Úr, akit ti kerestek, s a szövetség anyaga, akit ti óhajtottok”
2. „Kiengeszteled az apa szívével fiával, és helyreállítod Jákob törzseit!”
3. „Csillag támad Jákobból és királyi pálca kél fel Izraelből!”
4. „Íme, az Úristen hatalommal jön, és karja uralkodik;.”
5. „igaz sarjat támasztok Dávidnak; királyként uralkodik majd, és okosan cselekszik, jogot és igazságot szolgáltat az országban”

A, Iz 40,10; B Szám 24,17;
C, Jer 2,5; D, Mal 3,1; E, Sir 48,10

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le január 11-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése:

1. Az éhezőknek ételt adni;
2. A szomjazóknak italt adni;
3. A szegényeket ruházni;
4. Az utasoknak szállást adni;
5. A betegeket látogatni;
6. A börtönben lévőket látogatni;
7. A halottakat eltemetni

A biai egyházközség képviselő-testülete Isten áldásában bővelkedő áldott karácsonyt és boldog új évet kíván Biatorbágy valamennyi lakosának!

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete
Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Nánási Tamás, Szalai Péter
www.biaikatolikus.hu • E-mail: biaiplebania@gmail.com
Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt.
Következő lapzárta: 2015. január 5.